

Acéstă resistință ênsê nu dură multu timpû, căci, din nenorocire, nu găsiră de câtu uă prea mică cuantitate dn érbă de pușcă (ea la 10—20 oca) și câte-va ghiulele ¹⁾ iér în locû de meșă (fitilû) în-trebuințau paie și éscă ²⁾.

Astû-felû remânêndû singuri Ierolohiții și stăruindû în luptă contra atătoru miî de inamicî, pônê pe la apunerea sórelui (mai multu de 4 ore), vedêndu-se totu-d'ua-dată și părăsiți de veri-ce ajutoru și mai cu sémă secerățî de mulțimea glônțelorû ce cădêu asupra-le (căci din 300 remăsaseră abia 120, și aceia incapabili d'a se mai înpotrivi la atâta mulțime de Turci) Ierolohiții, dicû, se deciseră, în celle de pe urmă, a se retrage bătându-se.

De și pe câmpulû de bătăiă căduseră victime respectabile ceî patru comandanți ai lorû, stegărulû Xenofon, 25 officieri inferiori și 180 de soldați, totu-și ênsê Ierolohiții remași nu-și perdură

1) Despre adevêrulû acesta, ne-amû încredințatû, mai în urmă, de la bărbați cunnoscuți, demni de tótă credința și cari scăpaseră ênșiși din acéstă luptă.

2). Caravia, fiindû la începutû capû alû Batalionu uî-sacru și îngrijitorû de celle necesari, priimise la Têrgoviște douê sute miî lei ca să procure la timpû tóte munițiunile de resbellû pentru oștire; elû ênsê, abusândû de tótă acéstă sumă, abia procură uă fórte mică parte din elle. Prin urmare, acéstă deplorabilă stare de aprovizionare se attribui numai lui.

(Nota autorului).